KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.8.2017 r.
COM(2017) 416 final

2017/0187 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w związku z planowanym przyjęciem decyzji o przedłużeniu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. o kolejne dwa lata.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r.

Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. („umowa") ma zapewniać zacieśnioną współpracę międzynarodową w zakresie światowych kwestii związanych z cukrem oraz kwestii powiązanych, stanowić forum dla międzyrządowych konsultacji w sprawie cukru oraz sposobów usprawniania światowej gospodarki cukrem, ułatwiać handel poprzez zbieranie i dostarczanie informacji na temat światowego rynku cukru i innych substancji słodzących oraz zachęcać do zwiększonego zapotrzebowania na cukier, w szczególności w odniesieniu do zastosowań innych niż tradycyjne. Umowa weszła w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Unia Europejska jest stroną tej umowy[1].

2.2. Międzynarodowa Rada ds. Cukru

Międzynarodowa Rada ds. Cukru jest organem odpowiedzialnym za wykonywanie wszystkich funkcji niezbędnych do realizacji postanowień umowy. Przyjmuje przepisy i regulacje, w tym regulamin wewnętrzny Rady i jej komitetów, a także regulamin finansowy i pracowniczy organizacji. Rada prowadzi niezbędną dokumentację oraz publikuje sprawozdanie roczne i inne informacje, jeżeli uzna to za stosowne.

Strony umowy dysponują łącznie 2 000 głosów. Każda ze stron umowy posiada określoną liczbę głosów, która jest corocznie korygowana wg kryteriów zdefiniowanych w umowie. Wszystkie decyzje Rady podejmowane są co do zasady w drodze konsensusu, o ile w umowie nie postanowiono inaczej. W przypadku braku konsensusu decyzje są podejmowane zwykłą większością głosów, chyba że w umowie przewidziano głosowanie specjalne.

2.3. Planowany akt Międzynarodowej Rady ds. Cukru

W następstwie swojej 51. sesji w dniu 22 czerwca 2017 r. Międzynarodowa Rada ds. Cukru ma podjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. o kolejne 2 lata („planowany akt"). Decyzja w tej sprawie zostanie podjęta w drodze procedury pisemnej.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 45 ust. 2 umowy, który stanowi: „Rada może, w drodze głosowania specjalnego, przedłużyć okres obowiązywania niniejszej Umowy poza dzień 31 grudnia 1995 r. o kolejne okresy nieprzekraczające każdorazowo dwóch lat. Każda strona, która nie zaakceptuje takiego przedłużenia niniejszej Umowy, informuje o tym

[1] Decyzja Rady (92/580/EWG) z dnia 13.11.1992 r.; Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15.

Radę na piśmie i przestaje być stroną niniejszej Umowy z dniem rozpoczęcia okresu przedłużenia”.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY PRZYJĄĆ W IMIENIU UNII

Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. (zwana dalej „umową”) została zawarta przez Wspólnotę decyzją 92/580/EWG i weszła w życie w dniu 1 stycznia 1993 r. na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r. Od tego czasu była regularnie przedłużana na kolejne, dwuletnie okresy. Okres obowiązywania umowy przedłużono ostatnio, decyzją Międzynarodowej Rady ds. Cukru, w czerwcu 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. W interesie Unii Europejskiej jest dalsze przedłużenie umowy na okres maksymalnie dwóch lat.

Wspomniane przedłużenie umowy pociąga za sobą przedłużenie wnoszenia wkładu UE do budżetu administracyjnego umowy i wywołuje skutki prawne. Wkład ten jest zapisywany w pozycji 05 06 01 budżetu UE (Międzynarodowe umowy w dziedzinie rolnictwa).

Celem niniejszego wniosku jest upoważnienie Komisji przez Radę do poinformowania Międzynarodowej Rady ds. Cukru w formie pisemnej, w imieniu Unii, że Unia opowiada się za przedłużeniem okresu obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2019 r.

Z uwagi na to, że przedłużenie umowy wywołuje skutki prawne dla Unii, konieczne jest stanowisko Unii.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danej instytucji. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[2].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Międzynarodowa Rada ds. Cukru jest organem utworzonym na podstawie umowy, a mianowicie Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

Akt, do przyjęcia którego wezwana jest Międzynarodowa Rada ds. Cukru, stanowi akt wywołujący skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 45 ust. 2 umowy.

[2] Wyrok w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

Proceduralną podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy w pierwszej kolejności od celu i treści planowanego aktu w odniesieniu do tego, jakie stanowisko zostaje przyjęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, powinien być art. 207 w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2017/0187 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. („umowa”) została zawarta decyzją Rady 92/580/EWG[3] i weszła w życie dnia 1 stycznia 1993 r. na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 1995 r. Od tego czasu była regularnie przedłużana na kolejne, dwuletnie okresy. Okres obowiązywania umowy przedłużono ostatnio, decyzją Międzynarodowej Rady ds. Cukru, w czerwcu 2015 r.[4] do dnia 31 grudnia 2017 r.

(2) Zgodnie z art. 45 ust. 2 umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru „może, w drodze głosowania specjalnego, przedłużać niniejszą Umowę po dniu 31 grudnia 1995 r. o kolejne okresy nieprzekraczające każdorazowo dwóch lat. Każda strona, która nie zaakceptuje takiego przedłużenia niniejszej Umowy, informuje o tym Radę na piśmie i przestaje być stroną niniejszej Umowy z dniem rozpoczęcia okresu przedłużenia”.

(3) W następstwie swojej 51. sesji w dniu 22 czerwca 2017 r. Międzynarodowa Rada ds. Cukru ma podjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. o kolejne 2 lata („planowany akt”). Decyzja w tej sprawie zostanie podjęta w drodze procedury pisemnej.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w Międzynarodowej Radzie ds. Cukru, ponieważ przedłużenie umowy będzie wiążące dla Unii.

(5) W interesie Unii Europejskiej jest dalsze przedłużenie umowy na okres maksymalnie dwóch lat.

(6) Zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) na forum Międzynarodowej Rady ds. Cukru Unię reprezentuje Komisja,

---

[3] Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15.

[4] Dz.U. L 234 z 8.9.2015, s. 6.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w następstwie 51. sesji Międzynarodowej Rady ds. Cukru jest następujące:

Niniejszym upoważnia się Komisję do zajęcia stanowiska popierającego przedłużenie obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. na kolejny okres maksymalnie dwóch lat.

Artykuł 2

Po przyjęciu aktu Międzynarodowej Rady ds. Cukru zostanie on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

Fin Stat/17/MK/ig/ rev1_3163147
agri.ddg3.g.4(2017)3127013
6.221.2017.1
DATA: 11.07.2017

1. DZIAŁ:
ROZDZIAŁ 05 06 — MIĘDZYNARODOWE ASPEKTY OBSZARU POLITYKI „ROLNICTWO I ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH”
05 06 01 Międzynarodowe umowy w dziedzinie rolnictwa

ŚRODKI:
B2017: 8 105 849 EUR
PB2018: 7 228 000 EUR

2. TYTUŁ:
Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przedłużenia obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

3. PODSTAWA PRAWNA: Art. 207 w związku z art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. CELE:
Przedłużenie okresu obowiązywania Międzynarodowej umowy w sprawie cukru o kolejne dwa lata (1.1.2018 – 31.12.2019). (Brak wpływu w 2017 r.).

5. SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY 2017 (w mln EUR)	NASTĘPNY ROK BUDŻETOWY 2018 (mln EUR)
5.0 WYDATKI - POKRYWANE Z BUDŻETU UE (REFUNDACJE/INTERWENCJE) - POKRYWANE PRZEZ ORGANY KRAJOWE - INNE			0,49
5.1 DOCHODY - ZASOBY WŁASNE UE (OPŁATY/CŁA) - KRAJOWE			

	2019 (w mln EUR)			
5.0.1 SZACOWANE WYDATKI	0,57			
5.1.1 SZACOWANE DOCHODY				

5.2 METODA OBLICZENIOWA: W oparciu o założenia dotyczące szacowanej liczby głosów UE (zmienia się każdego roku) i szacunkowej kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w funtach szterlingach (GBP).

6.0 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU? TAK NIE

6.1 CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?

6.2 CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?

6.3 CZY BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ ŚRODKI W KOLEJNYCH BUDŻETACH? TAK NIE

Faktyczna kwota do wpłaty może różnić się w zależności od ostatecznej liczby głosów, jaka zostanie przydzielona UE, kwoty do wpłaty w przeliczeniu na głos w GBP i kursu wymiany EUR/GBP.